

IN MEMORIAM

Trăilă Cernescu (1948-2004)

A plecat dintre noi, în mod cu totul neașteptat, un bun coleg și un drag prieten. O moarte năprasnică l-a luat dintre noi în plină putere creatoare și în pragul maturității sale profesionale.

Cele trei cărți publicate recent și recunoașterea titlurilor de doctor în sociologie și profesor universitar dovedesc că Trăilă Cernescu mai avea multe de spus în profesia noastră. El rămâne însă pentru puținii specialiști români care au contribuții neegale în domeniul sociologiei locuirii și al sociologiei vârstei a treia.

Iată însă că moartea l-a răpit dintre noi înainte de a ajunge la vârsta a treia, despre care a scris științific, dar cu atâta pricepere și sensibilitate. Nimeni dintre noi nu prețuia atât de mult persoanele în vârstă și nici unul nu reușea să se apropie de ele cu atâta căldură. Dăruirea sa profesională ne va lipsi însă, mai ales nouă, colegilor de la CURS, unde absența sa de la „program”,

cum îi plăcea să spună, nu va putea trece neobservată niciodată.

Dincolo de meritele profesionale, aș dori să le evoc aici pe cele umane. Mulți sunt pregătiți profesional și sunt deștepți. Foarte puțini reușesc însă să fie oameni. Traian a fost un mare om. Omul Trăilă Cernescu, gata oricând să te ajute discret la nevoie, preocupat să întindă mâna oricui, mai ales celor slabi, aflați în impas, ne-a făcut să devenim și noi, cei aflați alături de el, mai toleranți, mai buni. El acorda mai multă atenție unor oameni simpli și necăjiți decât unor personalități publice sau vedete.

Generozitatea, ospitalitatea și cumsecădenia sa și a familiei sale, deoarece el nu putea să fie astfel fără sprijinul Pompiliei, soția sa, faceau ridicole trufia și răutatea unora dintre noi. Dacă ar exista mai mulți Trăilă Cernescu pe lume, atunci lumea ar fi mai bună.

Noi nu te vom uita, te vom păstra în sufletele noastre.

Dumnezeu să te odihnească în pace.

Traian Cernescu a plecat. Neașteptat, abrupt, tăcut, discret și, din păcate, pentru totdeauna. Lumea noastră, a celor care l-am cunoscut, este, de aici încolo, diferită. Mai rece, mai săracă în prietenie și înțelegere.

Prin dispariția sa, mulți, foarte mulți pierd un prieten, un om la care puteau veni oricând pentru a găsi vorba, gândul și fapta de care aveau nevoie. Mă număr printre aceștia. Pentru o bună perioadă de timp, am lucrat, am construit, am sperat împreună. Experiență unică pentru mine. Sunt convins însă că sentimentele mele față de cel dispărut sunt departe de a fi unice. El a avut puterea de a dărui prietenie – prin fapta, vorba potrivită, prin încredere. Dar pe care l-a făcut mai mult, cred, decât oricare dintre membrii comunității noastre profesionale de acum. Și nu numai prietenie, ci și exemplaritate morală.

Personalitatea celui care a fost Traian Cernescu a crescut din solul spiritual de o extraordinară bogăție al unui univers rural autentic. El vine din lumea satului bănățean. Cu forță și echilibru. Cu puterea de a respecta principiile dincolo de conjuncturi, de a duce fapta spre binele celor din jur, spre temerile morale ale omeniei. Și toate acestea

au fost împlinite în liniște, modest, fără zgomotul orgoliilor deșarte.

Sociologul Traian Cernescu a construit și în câmpul meseriei sale atent, îndrăzneț, durabil. Retrospectiv – din păcate, timpul pentru retrospectivă a venit prea devreme –, el a călătorit în lumea temelor „grele de înțelesuri” ale domeniului. A urmărit, în special, drumul oamenilor în lumea vârștelor și locuințelor lor în spațiul rural. Sunt alegeri care poartă aceeași marcă a sensibilității pentru teme prin care îi poți ajuta nemijlocit pe semenii. Specialistul și omul Traian Cernescu au fost în deplină înțelegere.

Paradoxal, firul vieții sale se întrerupe tocmai în momentul în care semnele împliniri sale profesionale erau mai bogate ca oricând prin publicații și recunoaștere ca dascăl în spațiul universitar. În urmă se află ani de muncă, o neobosită căutare de înțelesuri în pagini de carte și în valuri de viață.

Înțelesurile pe care le-a descifrat vor rămâne. Lecțiile de demnitate umană pe care le-a oferit cu generozitate vor dăinui prin toți cei ce l-au cunoscut.

Drum bun, prietene !

Câți suntem, cât mai suntem, nu te vom uita.

În vămile necurmăte ale văzduhului Dumnezeu să fie cu sufletul tău !

Dumitru Sandu